

Cançó de nit (El jardí de les delícies)

Un relat de: [free sound](#)

"Cançó de nit "(El jardí de les delícies)

Aquesta nit he parlat amb la lluna, m'ha cantat una cançó, m'ha dibuixat sobre la pell nua i me n'ha pintat un dolç petó. La cançó parlava d'una història d'una planta que creixia amb l'opressió. Quan trobava l'amenaça en neixia un nou brot, quan en veia la tortura en sortia una flor.

Una nena que passava va gaudir d'aquella olor. Dels pètals de la hipocresia, que sols queien amb el vent, en va fer una catifa de color, per trepitjar-la cada dia, per fer tints de llibertat. Per pintar quadres i rostres, fent volar la dignitat.

La cançó ara l'escoltava, per la nit i pel matí, i la planta ja vivia en aquell bonic jardí. El jardí de les delícies, era el pati del plaer, on no hi cabia l'egoisme i només deixava créixer el sentiment sincer.

El dibuix de la lluna, és tresor per la pell, és el més tendre viatge, pessigolleig de pinzell. Poc a poc, sense pressa, en recorro els racons, i de cada carícia en desperta altres desitjos més bons.

Abril 2012 (Nit de tendresa, amor de passió, somni i nuesa, brot d'il·lusió!!)